

רע"פ 8167/15 - אחמד נעימה נ' מדינת ישראל

מנהלי - רשות שלטונית - רישוי עסקים

var MareMakom = "רעפ 8167/15 - אחמד נעימה נ' מדינת ישראל, תק-על 2015(4), 9952(06/12/2015)";
{p.IDHidden{display:none

בבית המשפט העליון **רע"פ 8167/15**

כבוד השופט א' שהם
אחמד נעימה

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית
המשפט המחוזי בחיפה, מיום 5.11.2015,
בעפ"א 19538-10-15, שניתן על-ידי כב'
השופטת ת' שרון נתנאל

עו"ד יואל גולדברג

בשם המבקש:

החלטה

1. לפניי בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופטת ת' שרון נתנאל), בעפ"א 19538-10-15, מיום 5.11.2015, בגדרו נדחה ערעורו של המבקש על החלטתו של בית המשפט לעניינים מקומיים בחיפה (כב' השופטת ג' בסול), בת"פ 425/03, מיום 17.9.2015.

רקע והליכים קודמים

2. ביום 22.6.2005, הורשע המבקש, על יסוד הודאתו, בעבירה של עיסוק ללא רישיון בעסק הטעון רישוי, לפי סעיפים 4 ו-14 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח-1968. על-פי כתב האישום, המבקש ניהל עסק של אחסנת גרוטאות ברזל ואלומיניום, במפרץ חיפה, מבלי שהיה ברשותו רישיון לכך. בגזר דין, אשר ניתן בו ביום, הוציא בית המשפט לעניינים מקומיים (כב' השופט ז' פלאח) צו להפסקת העיסוק בעסקו של המבקש (להלן: צו ההפסקה), תוך שנקבע כי המבקש יהיה רשאי לבקש לעכב את ביצועו של הצו, בהתאם לנסיבות העניין.

במרוצת השנים, מאז שניתן גזר דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים, עוכב ביצועו של צו ההפסקה מספר פעמים. ביום 14.6.2009, הגיש המבקש בקשה נוספת לעיכוב ביצועו של צו ההפסקה, אשר נדחתה. ערר שהגיש המבקש על ההחלטה לדחות את עיכוב הביצוע, נדחה על-ידי בית המשפט המחוזי בחיפה (ע"פ 8439-06-09, מפי השופט ע' זרנקין). בית המשפט המחוזי קבע, כי "לא רק שקבלת הרישיון איננה ממש בהישג ידו של [המבקש], אלא נראה שהוא רחוק ממנה כרחוק מזרח ממערב". המבקש הגיש בקשת רשות ערעור על החלטתו זו של בית המשפט המחוזי, ובקשתו נדחתה, ביום 21.7.2009 (רע"פ 5235/09, מפי השופט א' א' לוי). נקבע, כי:

"בידי המבקש לא היתה עילה לקבלתו של סעד, גם לא עיכוב ביצועו של צו הפסקת העבודה, מן הטעם הפשוט שעל אף הארכות הרבות שניתנו לו, הוא לא הצליח לקבל רישיון עסק, ומכאן המסקנה שבקשתו עתה כמוה כבקשה להוסיף ולעבור על החוק תחת חסותו של בית המשפט. תוצאה זו היא כמובן בלתי מתקבלת על הדעת, ועל כן לא מצאתי כי נפל פגם כלשהו בהחלטותיהן של ערכאות קמא המצדיק ליבון עניינו של המבקש בפני בית משפט זה".

ביום 29.6.2009, הגיש המבקש לבית המשפט לעניינים מקומיים בקשה למתן הוראות לצורך ביצוע צו הסגירה. המבקש טען, כי עלה בידו לאתר רוכש פוטנציאלי עבור הגרוטאות שבעסקו. משכך, נטען כי יש לאפשר למבקש לממש את צו ההפסקה על דרך של מכירת כל הטובין בעסק. המשיבה הסכימה לבקשתו זו של המבקש, בכפוף לקביעת לוח זמנים לשם כך. בית המשפט לעניינים מקומיים (כב' השופט ע' קוטון) אישר את הסכמת הצדדים.

בהמשך, הגיש המבקש בקשות ועתירות רבות בפני ערכאות שיפוטיות שונות, בין היתר, לצורך דחיית לוח הזמנים שנקבע עבור מכירת הטובין שברשותו; ולשם עיכוב ביצוע צו ההפסקה עצמו. במסגרת הדיונים בבקשותיו של המבקש, עוכב ביצועו של צו ההפסקה, פעם אחר פעם, תוך שניתנו למבקש הזדמנויות רבות להשיג את רישיון העסק, ללא הועיל.

3. ביום 30.6.2015, הגיש המבקש לבית המשפט לעניינים מקומיים בקשה נוספת לעיכוב ביצועו של צו ההפסקה. לאחר שהאזין לטענות הצדדים, החליט בית המשפט לעניינים מקומיים (כב' השופטת ג' בסול) לדחות את בקשתו זו של המבקש. נקבע, כי סיכויי של המבקש להשיג רישיון עסק נראים, בשלב זה, "קלושים עד אפסיים". מטעם זה, ובשים לב להזדמנויות הרבות שניתנו למבקש עד כה, קבע בית המשפט לעניינים מקומיים כי אין מקום לעכב, פעם נוספת, את ביצועו של צו ההפסקה. בית המשפט לעניינים מקומיים הוסיף וקבע, בהקשר זה, כי "לא ניתן לקבל מצב בו עסק ממשיך להתנהל ללא רישיון עסק כדין 'בחסות בית המשפט'".

4. המבקש ערער על החלטתו זו של בית המשפט לעניינים מקומיים לבית המשפט המחוזי בחיפה, וערעורו נדחה, ביום 5.11.2015. בזו אחר זו, דחה בית המשפט המחוזי את כלל טענותיו של המבקש בנוגע לטעויות שנפלו, לשיטתו, בהחלטות הקודמות בעניינו. כך, בין היתר, נדחתה הטענה כי מיקום העסק מושא צו ההפסקה אינו תואם את מיקום עסקו של המבקש, בפועל. בהמשך, ציין בית המשפט המחוזי, כי המשטרה הסירה, אמנם, זה מכבר, את התנגדויותיה להוצאת רישיון העסק עבור המבקש, בכפוף למספר פעולות שעליו לבצע. ואולם, כך הדגיש בית המשפט המחוזי, המבקש נמנע, ביוזעין, מלמלא אחר דרישות המשטרה, לצורך השגת רישיון העסק. על רקע זה, ולנוכח העובדה שרישיון העסק של המבקש לא צפוי להתקבל בעתיד הקרוב, נקבע כי אין מקום לעיכוב ביצוע נוסף של צו ההפסקה. בית המשפט המחוזי קבע, כי משטרת ישראל, כמו גם פקחי עיריית חיפה רשאים לאכוף את צו הסגירה, לאלתר.

הבקשה לרשות ערעור

5. בבקשה שלפניי טען המבקש, כי הוא פעל, לאורך השנים, בהתאם להחלטות השיפוטיות שניתנו בעניינו, ועל דרך של שיתוף פעולה מלא עם כלל הגורמים, מתוך מטרה להשיג את האישורים הנדרשים לניהול העסק. נטען, בהקשר זה, כי עלה בידי המבקש להסיר את התנגדות משטרת ישראל להוצאת רישיון העסק. כמו-כן, הדגיש המבקש כי הוא ביצע פעולות רבות לצורך קבלת רישיון העסק, ובין היתר, הוא הרס מבנים, אשר לטענתה של המשיבה היו בלתי חוקיים; והתקשר בהסכמים למכירת מוצרי המתכת שברשותו. לגישתו של המבקש, צו הסגירה שניתן לו כלל אינו חל על העסק המתנהל כיום בשטח. אשר להארכות הרבות שניתנו לו במרוצת השנים, טען המבקש כי נתון זה דווקא מחזק את עמדתו של המבקש, באשר "עובדה זו מוכיחה בעליל [את] טיעון המבקש כי הוסכם על מתווה של מיצוי הליכי הרישוי".

בד בבד עם הבקשה לרשות ערעור, הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההפסקה שהוצא נגד עסקו של המבקש, ולכך אדרש בהמשך.

דיון והכרעה

6. דין הבקשה להידחות. כידוע, לא תינתן רשות ערעור ב"גלגול שלישי", אלא במקרים חריגים, בהם מתעוררת שאלה משפטית כבדת משקל או סוגייה ציבורית עקרונית, החורגת מעניינם הפרטני של הצדדים להליך, או כאשר מתעורר חשש ממשי מפני עיוות דין חמור או אי-צדק מהותי שנגרם למבקש (רע"פ 8237/15 בן זקן נ' מדינת ישראל (2.12.2015); רע"פ 8106/15 אסולין נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה - בני ברק (30.11.2015); רע"פ 5558/15 דמרי נ' מדינת ישראל (24.11.2015)). לאחר שבחנתי את הבקשה שלפניי על נספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי היא אינה מעוררת כל שאלה משפטית מהותית, והיא נוגעת בברור לעניינם הקונקרטי של הצדדים לה. מטעם זה, כשלעצמו, אין בידי להיעתר לבקשה.

7. בבחינת למעלה מן הנדרש, אוסיף כי גם לגופו של עניין אינני מוצא כל ממש בטענותיו של המבקש. כלל השגותיו של המבקש נבחנו, כדבעי, על-ידי הערכאות הקודמות, אשר קבעו, ובצדק, כי אין כל תוחלת, בשלב זה, להשגת רישיון העסק של המבקש, בטווח הזמן הקרוב. ביתר שאת אמורים הדברים, לנוכח העובדה שענייניו של המבקש נבחן על-ידי ערכאות שיפוטיות שונות, החל משנת 2005, כאשר, לאורך זמן כה רב, ממשיך המבקש לנהל את עסקו, מבלי שיש ברשותו רישיון עסק כחוק. למבקש ניתנו, אפוא, הזדמנויות די והותר להשיג את רישיון העסק, ואינני רואה כל הצדקה ליתן לו הזדמנות נוספת.

8. אשר על כן, הבקשה לרשות ערעור נדחית בזאת.

לפיכך, מתייתר הצורך לדון בבקשה לעיכוב ביצועו של צו ההפסקה. כפי שקבע בית המשפט המחוזי, משטרת ישראל ועיריית חיפה רשאיות לאכוף את צו ההפסקה לאלתר.

ניתנה היום, כ"ד בכסלו התשע"ו (6.12.2015).

ש ו פ ט